

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613010254
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2613010254.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Ivana Ilavského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júna 2014, v trestnej veci proti obžalovanému J. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a iné, prejednal odvolanie, ktoré podal obžalovaný proti rozsudku Okresného súdu v Senici sp.zn. 2T/106/2013 zo dňa 16.1.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného J. X., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný J. X. uznaný za vinného v bode 1 a 2 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, v bode 3 z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a v bode 4 z prečinu prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b/, e/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistený deň v mesiaci november 2012 asi o 10.00 h v X. na X. ulici sa vyhrážal zabitím J. R.,
2. dňa 12.12.2012 o 15.00 h v X. na ulici fyzicky napadol J. R. tak, že ho sotil do zaparkovaného auta, udel ho rukou do tváre a vyhrážal sa mu zabitím, ak neodíde z X.,
3. dňa 25.12.2012 v X. na T. ulici asi o 10.15 h fyzicky napadol J. R. tak, že ho udel päťou do tváre až spadol na zem, kde zostal ležať, čím mu spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy s krvným výronom v oblasti záhlavia a nosa, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť do 02.01.2013, pričom poškodený dostal strach o svoj život,
4. do 11.11.2012 do 27.1.2013 v X. sústavne na osobnom vozidle chodil okolo domu č. XXX na W. ulici, kde býva poškodený J. R., vyhľadával jeho osobnú blízkosť, fyzicky a verbálne ho napádal, pričom poškodený mal strach vychádzať z domu, bál sa o život, čo ho obmedzovalo v jeho obvyklom spôsobe života.

Za to mu bol podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno a/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/, § 50 odsek 1 Trestného zákona mu bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona súd tiež uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe nepriblížiť sa k poškodenému J. R., nar. XX.X.XXXX, bytom X., W. XXX/XX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodeného.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný J. X., ktoré odôvodnil tým, že predmetnej trestnej činnosti sa nedopustil.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktorom zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, na základe odvolania obžalovaného, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného J. X. nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu o vine obžalovaného z predmetných skutkov, právnej kvalifikácii jeho konania, ako aj správne postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Okresný súd následne tiež odôvodnil aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a napokon odôvodnil riadnym spôsobom aj výrok o treste.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Je zrejmé, že obžalovaný J. X. sa opakovane obhajoval, a to aj na hlavnom pojednávaní tými istými úvahami ako v prípravnom konaní, t.j. poprel spáchanie predmetnej trestnej činnosti.

Krajský súd je však taktiež toho názoru, že obžalovaný je v dostatočnej miere usvedčený poškodeným J. R., avšak aj ďalšími dôkazmi, konkrétne výpoveďami svedkov P. N., U. J., T. T. a preukázaný je skutkový stav aj znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, odvetvia traumatológie, a to konkrétne znalcom MUDr. Mariánom Pamulom.

Krajský súd je toho názoru, že napriek obhajobným tvrdeniam, na hlavnom pojednávaní, kedy bol obžalovaný dokonca aj konfrontovaný s poškodeným J. R. aj svedkyňou P. N., je dostatočne usvedčený týmito dôkazmi.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, krajský súd je toho názoru, že táto je správna, pretože v bode 1. a 2. ide v jeho konaní o prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, v bode 3. ide o prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a napokon v bode 4. ide o prečin nebezpečného prenasledovania v zmysle § 360a odsek 1 písmeno b/, e/ Trestného zákona. Krajský súd je toho názoru, že táto právna kvalifikácia dokázaného konania obžalovaného J. X. je správna tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke, pretože skutkové okolnosti v jednotlivých bodoch sú podriaditeľné pod všetky znakov príslušných skutkových podstát, spomínaných prečinov.

Krajský súd je toho názoru, že aj výrok o treste je správny a zákonný, pretože pri ňom okresný súd vychádzal jednak z ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona a správne tiež prihliadol aj na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Voči postupu okresného súdu pri ukladaní trestu, krajský súd nemá žiadne výhrady, a preto považuje aj tento výrok za správny a zákonný. Správny a zákonný považuje odvolací súd aj výrok o obmedzení v podobe toho, že obžalovaný sa nesmie v skúšobnej dobe

priblížiť k poškodenému J. R. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodeného, pretože toto obmedzenie nadväzuje na povahu konania obžalovaného J. X..

Príznačné je, že na hlavnom pojednávaní J. X. pri konfrontácii s P. N. uviedol, že ak mu vráti 60.000,-- Eur im dá pokoj, čo len dokazuje, že vlastne obžalovaný nepriamo potvrdil svoje správanie pri tejto konfrontácii.

Krajský súd teda nezistil žiadne podmienky, ani zákonné dôvody pre to, aby na základe odvolania obžalovaného J. X. rozhodol v jeho prospech, a preto jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Treba podotknúť, že krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného J. X., a to z týchto dôvodov:

Obžalovaný J. X. prevzal na predmetné verejné zasadnutie predvolanie riadne a včas iba tesne pred pojednávaním sa ospravedlnil telefonicky z neúčasti na verejnom zasadnutí s tým, že je chorý, má zdravotné problémy so žalúdkom a taktiež aj so zubami. Preto žiada o odročenie pojednávania. Súčasne však treba konštatovať, že úplne zhodné ospravedlnenie učinil obžalovaný J. X. aj pri predchádzajúcom pojednávaní, a to dňa 22.5.2014, kedy mal krajský súd taktiež konať o jeho odvolaní na verejnom zasadnutí a kedy tiež tesne pred pojednávaním sa telefonicky ospravedlnil, že je chorý.

Krajský súd takéto ospravedlnenia hodnotí ako účelové, v tej súvislosti potom aj ako nedostatočné, a preto krajský súd uskutočnil verejné zasadnutie obžalovaného J. X. v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku v jeho neprítomnosti.

Vychádzal pritom aj z tej skutočnosti, že zúčastniť sa verejného zasadnutia, na ktorom sa koná o odvolaní obžalovaného je právom obžalovaného, nie je jeho povinnosťou a je výlučne na ňom, či sa tohto zúčastní, alebo nie. Svojim postojom obžalovaný dal najavo, že zúčastniť sa verejného zasadnutia nemá záujem, a preto postupoval tak, ako postupoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.